

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 lipca 2024 r.,

wniosku adwokata J. W. o uzupełniające zasądzenie na jego rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.

postanowił

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia w sprawie o sygn. akt II KK 69/21, gdzie Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 17 marca 2021 r. oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną, nie może być uwzględniony nie tylko dlatego, że wnioskodawca pomylił nazwisko skazanego – wskazując, że był w tej sprawie obrońcą z urzędu skazanego M. W. – ale, przede wszystkim, dlatego że wniosek ten jest spóźniony.

Orzeczenie kończące postępowanie kasacyjne wydano dnia 17 marca 2021 r., tymczasem obrońca sporządził wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony z urzędu w dniu 3 czerwca 2024 r. Zgodnie z treścią art. 118 k.c., roszczenie o wynagrodzenie z tytułu świadczenia pomocy prawnej z urzędu jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – ulega przedawnieniu z upływem trzech lat. Bieg tego terminu rozpoczął się w niniejszej sprawie w dacie

rozpoznania wniesionej przez obrońcę z urzędu kasacji, tj. dnia 17 marca 2021 r., a skończył dnia 17 marca 2024 r., czyli przed datą sporządzenia przez obrońcę przedmiotowego wniosku.

Ponieważ doszło do wygaśnięcia przysługującego obrońcy z urzędu roszczenia, należało oddalić złożony przez niego wniosek.

[J.J.]

(r.g.)